

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 14

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Καθ' ἕν χρόνον οὐ μόνον ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὀρθοδόξοις ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἑτεροδόξοις Ἐκκλησίαις πᾶσα καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Μοναχικοῦ βίου καὶ πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας, παρ' ἡμῖν, δυστυχῶς, ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀρξαμένη κατὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου κίνησις προσέλαβε τελευταίως χαρρακτῆρα ἐπικίνδυνον. Ἐὰν δὲν ληφθῆ μέριμνά τις θεβαίως ὁ Μοναχικὸς βίος θὰ καταργηθῆ. Καὶ θὰ εἶναι ἀληθῶς παράδοξον τὸ φαινόμενον νὰ ὑπάρχωσι μὲν ἀκμάζοντα Μοναστήρια ἐν ταῖς μᾶλλον πεπολιτισμέναις χώραις, οὐ μόνον ταῖς λατινικαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς προτεσταντικαῖς, παρ' ἡμῖν δ' ἐν Ἑλλάδι νὰ δεικνύονται μόνον τὰ ἐρείπειά τῶν Μοναστηρίων. Νὰ κινῆται καὶ νὰ ὀρᾷ ἐπιωφελέως ὑπὲρ τῆς κοινωνίας ἡ πυκνὴ φάλαγξ τῶν ξένων Μοναχῶν, ἐν Ἑλλάδι δὲ νὰ διασώζεται μόνον ἡ ἀνάμνησις τοῦ Μοναχικοῦ βίου.

Ἄλλὰ τίνες λοιπὸν οἱ λόγοι τῆς παρ' ἡμῖν παρακμῆς τοῦ Μοναχικοῦ βίου;

Βεβαίως δὲν θὰ ἦτο ὀρθὴ ἡ ἀντιληψίς, καθ' ἣν παρήκμασεν ὁ Μοναχικὸς βίος, μόνον καὶ μόνον διότι αἱ Μοναὶ ἐστερήθησαν τῆς περιουσίας των. Συντέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὴν παρακμὴν καὶ τὸ γεγονός τοῦτο, διότι ἡ στέρησις τῶν ὑλικῶν μέσων δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπηρεάσῃ αὐτὸν ἐπιζημίως. Ἄλλὰ κυρίως ἡ παρακμὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς πραγματικῆς δάσεως, εἰς τῆς ὁποίας δύναται αὐτός νὰ στηριχθῆ. Ὁ Μοναχικὸς βίος δὲν εἶναι ἐπάγγελμα, ἀλλὰ κλίσις ἐνδόμυχος καὶ ἀποστολή. Παρ' ἡμῖν δὲ ὁ μοναχὸς σπανίως ἀσπάζεται τὸν βίον τοῦτον ἐξ ἐνδομύχου κλίσεως, ἢ καὶ ἂν ἀσπασθῆ αὐτὸν ἐκ τοιαύτης κλίσεως, στερεῖται τῶν τρόπων ἐκείνων, δι' ὧν θὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἐνδόμυχον κλίσιν καὶ θ' ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ὁ ἕλλην μοναχὸς ἀναλαμβάνει ἀγῶνα μᾶλλον ἐξωτερικόν, τῆς συντηρήσεως ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Μοναστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ μέχρις ἐσχάτων διάσωσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Εἰργάσθη ὡς γεωργὸς καὶ ὡς δοσκὸς καὶ ὡς χειρῶναξ, ἐταλαιπωρήθη, ἤχηθη εἰς τὰ δικαστήρια παρὰ τῶν κραιπατητῶν καὶ ἀρπάγων τῆς περιουσίας, διεπληκτίσθη, ὑπέστη μυρίας ταλαιπω-

ρίας, πολλάκις δὲ καὶ ἐπέινασεν, ὅπως σώσῃ τὴν ἱερὰν κτημοσύνην τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης παρέσχε καὶ παρέχει ἐτι σπουδαίαν ὑπηρεσίαν ὁ ἕλλην μοναχός. Διὰ τῶν ιδρώτων καὶ τῶν μόχθων αὐτοῦ συντηρεῖται οἰκονομικῶς ἡ Ἐκκλησία.

Ἄλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἡ κυρία ἀποστολὴ τοῦ μοναχικοῦ βίου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀσκούτος αὐτόν, χάριν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ εἴσοδος δὲ εἰς τὸν μοναχικὸν βίον ἀνθρώπων ξένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρεξέτρεψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πραγματικῆς του δάσεως. Ἐντεῦθεν ὀλίγα εἶναι τὰ Μοναστήρια ἐκεῖνα, ἐν οἷς ὑπάρχει γνήσιος καὶ ἀληθῆς μοναχικὸς βίος καὶ ἄτινα πράγματι παρέχουσι μεγάλην εἰς τὴν κοινωνίαν ὑπηρεσίαν, ὡς κέντρα θρησκευτικὰ καὶ τόποι ἱεροί, ἐν οἷς οἱ εὐλαθεῖς προσκυνηταὶ εὐρίσκουσι ψυχικὴν ἀνακούφισιν καὶ ὠφελοῦνται μεγάλως ἐκ τοῦ καλοῦ παραδείγματος τῆς ζωῆς τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἐκ τῶν πνευματικῶν μοναχῶν, οἵτινες καὶ διὰ τῶν νοουθεσιῶν καὶ διὰ τῶν παραινέσεων στηρίζουσιν αὐτούς. Ἡ κατάργησις τοιούτων Μοναστηρίων θ' ἀποτελέσῃ βαρῦτατον πλήγμα κατὰ τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θὰ βλάβῃ μεγάλως αὐτὸν ἀπὸ θρησκευτικῆς ἐπόψεως. Οὐχ ἦττον καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα Μοναστήρια, ὠφελοῦντα πραγματικῶς τὴν κοινωνίαν, δὲν δύναται νὰ διατηρηθῶσι καὶ ὁ Μοναχικὸς βίος ἐν γένει δὲν δύναται νὰ σωθῆ παρ' ἡμῖν, ἂν μὴ ληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας σύντονα μέτρα ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ. Ὡς πρῶτον δὲ μέτρον ἐνδείκνυται ἡ διὰ νόμου ἐπιβολὴ τοῦ κοινοβιακοῦ βίου εἰς πάντα τὰ Μοναστήρια, διότι ὁ ἰδιόρρυθμος βίος εἶναι ἡ πηγὴ πάσης ἀταξίας καὶ ἡ πρώτη αἰτία τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ Μοναχικοῦ βίου, τῆς τελείας παρεκτροπῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ γνησίου αὐτοῦ σκοποῦ. Ἐνδείκνυται ὡσαύτως ἡ μεταβολὴ τοῦ κρατοῦντος τρόπου τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῶν Μονῶν καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἰσοδιότητος τῶν Ἡγουμένων, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τούτων ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν διαχειριστικῶν καθηκόντων κατὰ τὰς ὑποβληθείσας εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας σκέψεις τῆς ἐπι τούτῳ ταχθείσης Ἐπιτροπῆς. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀστηρῶν διατάξεων περὶ τοῦ Μοναχικοῦ βίου καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἱερῶν κανόνων. Βεβαίως κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπέλθῃ νῦν συγχώνευσις Μοναστηρίων τινῶν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐν τούτῳ μεγάλη προσ-

οχή. Ἰδίως δὲ ἀπαιτεῖται ἡ μελέτη τῶν τρόπων τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν Μοναχῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας. Ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι ἄνευ τοιαύτης χρησιμοποίησεως σήμερον δὲν δύναται νὰ νοηθῇ Μοναχικὸς βίος. Ἡ δ' Ἐκκλησία δύναται κάλλιστα νὰ καταστήσῃ αὐτὴν χρησιμώτατον. Βεβαίως δὲν δύναται διὰ μιᾶς νὰ καταστήσῃ τὸν σύγχρονον Μοναχόν, διδάσκαλον, ἱεροκέρυκα, ἱεραπόστολον, τοιοῦτον ἐν γένει ὁποῖος ἐμφανίζεται ἐν μέσῳ ἡμῶν ὁ ξένος Μοναχός. Ἀλλὰ δύναται νὰ καθορίσῃ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῇ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ Μοναχικοῦ βίου.

Ἐν μόνον ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν πάντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ Μοναχικοῦ βίου οὔτε δυνατή, οὔτε ὀφείλιμος τοῦπαντίον δὲ ἐπιβλαβεστάτη εἶναι καὶ ὅτι ὁ βίος εἴτος δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας, νὰ καταστήσῃ σπουδαίους παράγων ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας ἔργῳ τῆς Ἐκκλησίας. Διότι εἶναι ἀναντίρρητος ἡ χρησιμότης τοῦ Μοναχικοῦ βίου.

Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ἡ ἐν Στοκχόλμῃ «Παγκόσμιος Συνδιάσκεψις τοῦ Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ» τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐξαπέλυσε πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦ χριστιανούς διάγγελμα περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐργασιῶν τῆς. Τῆς Συνδιασκέψεως μετέσχον πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀντιπροσώπων ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Θεομὸν χαιρετισμὸν διαπέμπουσα ἡ Συνδιάσκεψις πρὸς πάντας τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Χριστοῦ, ἐξορκίζει αὐτοὺς νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτῆς διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας, τῶν ἔργων τῆς χάριτος καὶ τῆς προσηθείας πρὸς τε κατανόησιν καὶ πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον εἰς πάντας ἐπιβάλλει ἡ σύγχρονος ἐποχὴ δικαίως δὲ πρὸς ἐπίλυσιν τῶν συγχρόνων ζωτικῶν προβλημάτων καὶ ἐπιτενεῖν τοῦ σκοποῦ τόσοσπονδαίων προσηθείων ὑπολογίζει εἰς τὸ σύνολον τῆς Χριστιανωσύνης. Ἡ Συνδιάσκεψις αὕτη προσηθεύετο ἐπὶ πέτε συνεχῆ ἔτη. Οὐδέποτε πρότερον ὁ κόσμος ἀπέβλεψε πρὸς μίαν τοιαύτην συγκέντρωσιν δυνάμεων ὑπεράνω τῶν ἐθνικῶν συνόρων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωλυμάτων. Διὰ τοῦτο ἡ Συνδιασκειψις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μᾶλλον ἀναγκαίαν καὶ ἀγωνιώδη προσηθείαν διὰ νὰ προσανατολισθῶν οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος πρὸς ἐν πρόγραμμα πρακτικῆς δράσεως ἐν αὐτῇ τῇ ζωῇ, ἔξω παντὸς ζητήματος θερηκευτικῆς ὁμολογίας, λειτουργικοῦ καὶ, καθ' ὄλου, στενῶς ἐκκλησιαστικοῦ. Ἡ Συνδιάσκεψις ὁμολογεῖ καὶ διακηρύττει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὰς πλάνας καὶ τὰ σφάλματα τῶν χριστιανικῶν Ἐκ-

κλησιῶν, διότι ἐφάνησαν ἑλλειπεῖς περὶ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν εἰς τὸν βίον πᾶσιν δυνάμει ἐφαρμογῆν τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγάπης. Ἰδίως αἱ Ἐκκλησίαι ὑστέρησαν εἰς τὴν ἐφαρμογῆν τῶν χριστιανικῶν τούτων ἀρχῶν μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ὅπου ἀναρίθμητοι ψυχὰι ἐδίψων καὶ ἠξίουον νομίμως τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν. Μὴ εὐρίσκουσαι αὐτάς, ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τοῦ τοῦς πάντας πρὸς ἑαυτὸν καλοῦντος πρᾶου καὶ μελιχίου Μεσοῦ, ἵνα τοὺς ἀναπαύσῃ.

Ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Στοκχόλμης διακηρύττει, ὅτι ἀπεδέχθη τὸ πιστεύω καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδωκε τὴν ζωὴν του ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἄρα ὀφείλομεν νὰ δίδωμεν τὴν ζωὴν μας ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας.

Ἐστάθμισε τὰ ἐπιτακτικὰ τῆς καθήκοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς. Εἰς τὸ βιομηχανικὸν πεδῖον ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἀξιών εἶνε ἡ ψυχὴ. Ἡ ψυχὴ δὲν πρέπει νὰ ὑποτάσσῃται εἰς τὴν τυφλὴν μηχανήν, ἢ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν. Τὸ πρῶτόν τῆς δικαίωμα εἶνε τὸ δικαίωμα τῆς σωτηρίας. Κατὰ ταῦτα, τὸ οἰκονομικὸν πολίτευμα δὲν πρέπει νὰ βασιζῆται ἐπὶ τῆς μοναδικῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀτομικῆς ὀφελείας, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς φροντίδος περὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Οἱ κάτοχοι τοῦ πλοῦτου δέον νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς ὡς οἰκονόμους Θεοῦ. Μόνον εἰς μίαν δίκαιαν κοινῆς συνεργασίας ἐργοδοταὶ καὶ ἐργάται δύναται νὰ ἐκτελῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ἀληθινὴν τῶν κλήσιν.

Παραλλήλως πρὸς τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τὴν Συνδιάσκεψιν ἀπασχόλησιν τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικά, ὅποια τὰ τῆς ὑπερτροφικῆς συγκεντρώσεως τῶν πληθυσμῶν, τῆς ἀνεργίας, τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν, τοῦ ἀλκοολισμοῦ, τῆς ἐγκληματικότητος. Τὰ προβλήματα ταῦτα ἐκρίθησαν ὡς σφόδρα πολυσύνθετα· οὐχ ἦντον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ρίζα ἐνδὸς ἐκάστου καὶ πάντων ὁμοῦ ὑπάρχει εἰς τὸ βίβδος τῶν ἀτόμων, ἐτονίσθη τὸ καθήκον τῆς ἀναπτύξεως ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἠθικὴν προσωπικότητα τῆς γυναικός, τοῦ παιδίου, τοῦ ἐργάτου.

Ἡ Συνδιάσκεψις διετύπωσε καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανικοῦ διεθνισμοῦ ἀφηρωμένη ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου χαρακτῆρος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξήτασε τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως καὶ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας, ὡς καὶ τὰ ζητήματα τῶν φυλῶν, τῆς διατησίας, τῆς ἰδρύσεως μιᾶς διεθνοῦς δικανικῆς τάξεως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολεμικῶν συρράξεων μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἀνεγνώρισε δ' ὡς καθήκον τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ἐκφράσωσι μετ' αὐτῆς

τὴν φρόνην τῶν ἀπέναντι τῆς ἰδέας τοιούτων πολεμικῶν συγκρούσεων.

Τέλος ἡ Συνδιάσκεψις συνωμολόγησεν, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τῆς ἐν αὐτῇ ἀνταλλαγῆς γνωμῶν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προβλημάτων, ἀνάγκη ἄμεσος διαπαιδαγωγήσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐτῶν τῶν Ἐκκλησιῶν δι' ἑαυτῶν διὰ τῆς μελέτης, τῆς συζητήσεως καὶ τῆς προσευχῆς· πρὸς τοῦτο ἀποτείνει ἔκκλησιαν πρὸς πάντας τοὺς χριστιανούς καὶ ἰδιαζόντως πρὸς τὴν νεολαίαν τὴν ἰδεολόγον πάσης χώρας, τῆς ὁποίας ὁ ἐνθουσιασμός εἶνε ἀπαραίτητος εἰς πραγμάτων τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν, ἧτοι εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίδοσιν τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅστις ἀπετέλεσε τὸ ὅλον τῆς Συνδιάσκεψεως ἀσχόλημα.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Απόστ. Κυριακῶν	Ἑορτή	Ἦχοι
4	Κυρ. Γ' Νηστειῶν (Ἑταυροπροσκυνη.)	Κυρ. Γ' Νηστειῶν	Γ'	δ'
11	» Δ' Νηστειῶν	» Δ' »	Γ'	γ'
18	» Ε' Νηστειῶν	» Ε' »	Α'	δ'
25	» Βαΐων	Τοῦ Εὐαγγελ. Μάρκου	—	—

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἄλλη συμφορά.

Πολὺ δεδικαιολογημένας εὐρίσκομεν τὰς ὑπονοίας περὶ κυοφορουμένου πραξικοπήματος τοῦ ἐν Κάρλοβιτς φιλοξενουμένου πρόσφυγος Ρώσου μητροπολίτου Κιέβου. Καὶ ἐκ τῶν δειγμάτων τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, τὰ ὁποία ἔτυχε ν' ἀναφέρῃ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἡ «Ἐκκλησία», ἀλλὰ καὶ ἐκ τεκμηρίων ἄλλων, ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδὲν τὸ παράδοξον, ἀν' θελήσῃ νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν ὑπερόριον καὶ προσφυγικὴν ρωσικὴν διασπορὰν «αὐτοκέφαλον» ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τοῦ παραφόρου τούτου ἐγχειρήματος νῆαν συμφορὰν δημιουργῶν οὐ μόνον διὰ τὴν ρωσικὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθ' ὅλου Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Καὶ αὐτὸς μὲν εἶνε, ἐπαναλαμβάνομεν, ἰκανὸς νὰ διαβουλευθῇ τὰ ἀντορθόδοξα ταῦτα. Ἀλλ' ἡμεῖς δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἐπιλείπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς Ρώσους ὑπερόριους ἱεράρχας ἢ ὀρθοφροσύνῃ. Ὡς ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος φύλλου σημειοῦμεν οἱ ρῶσοι κληρικοὶ ἀποκρούουσι τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ συνιστῶσι τὴν διατή-

ρησιν τῆς ἀδιάρρηκτου ἐνότητος τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ρώσων Ἱεραρχῶν μετὰ τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἀγωνιζομένης Ἱεραρχίας, εἶμεθα δ' ἐξ ἄλλου βέβαιοι ὅτι καὶ ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Σερβίας, ὅστις μετὰ τοσαύτης φιλαδέλφου συγκαταβάσεως καὶ ὑπομονῆς φιλοξενεῖ τὸν μητροπολίτην τοῦ Κιέβου, θὰ χαλνώσῃ ὡς προσήκει αὐτόν.

Χαρακτήρων Σχολεῖον.

Ἴδου λοιπὸν καὶ μία ἀπροσδόκητος παρ' ἡμῖν καὶ πολλὰ καὶ θλιβερά ὑπομνησκούσα δωρεά, ἡπροερχομένη παρὰ τοῦ ἀνεξαντλήτου εἰς πολλὰς καὶ ἄλλας εὐεργεσίας κ. Ἐμμ. Μπενάκη. Ὁ δωρητής, καθ' ἡ ἀνεκοινώθη, ἀπεφάσισεν ἐξ ἰδίων νὰ ἀνεγείρῃ μέγα κολλέγιον, τοῦ ὁποίου προορισμός θὰ εἶνε ἡ δημιουργία πραγματικῶν ἑλληνικῶν χαρακτήρων πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ καταπολέμισιν τῶν διαφόρων παρ' ἡμῖν ἀντεθνικῶν προπαγανδῶν. Καὶ ὁ μὲν δωρητὴς εἶνε ἄξιός τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ διὰ τὴν εὐρωστον σκέψιν καὶ διὰ τὴν πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς διατιθεμένην γενναίαν δωρεάν. Ἀλλ' εἰς πόσῃ μελαγχολίαν βυθίζει ἡμᾶς ἡ ὑπόμνησις, ὅτι διὰ λόγους καὶ γνωστούς καὶ δυσδιαγνώστους ἀφ' ἱκανοῦ ἤρξαντο νὰ ἐκλείπουν ἐκ πάντων, δυστυχῶς, τῶν στρωμάτων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας οἱ χαρακτήρες, ὅτε ἑλληνοπρεπῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ καθ' ὅλου ἀνθρωπιστικὸς χαρακτήρ, πόσον δέ, φαίνεται, καὶ τὸ σχολεῖον τὸ ἑλληνικὸν ἐξέκλιπε τοῦ σκοποῦ του, ἐφ' ὅσον ἦσαν ἐν αὐτῷ ἀνεκτοὶ κομμουνίζοντες διδάσκαλοι, πόσον δ' ἐν βραχεί, σχετικῶς, χρόνῳ ἀπεβάλομεν τὰ ὄρατα ἐκεῖνα ἑλληνοπρεπῆ αἰσθήματα, τὰ ὁποία ἀπετέλουν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἑλληνικῶν θεσμίῶν τῶν παρελθουσῶν εὐρώστων ἑλληνικῶν γενεῶν!

Ἡ Ἐκκλησία Πολωνίας.

Διὰ λόγους οὐ μόνον κανονικοὺς ἀλλὰ καὶ σχετικούς πρὸς τὴν σύγχρονον θλιβερὰν κατάστασιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τὸ, Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατ' αἰτησίαν τῶν ὀρθόδοξων κατοίκων τῆς Πολωνίας πρόεβη εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῆς αὐτοκεφάλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας. Ὁ ἐν Σερβίᾳ διαμένων ρώτος Μητροπολίτης Κιέβου Ἀντώνιος καθύβρισε τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τὴν πράξιν ἐκείνην καὶ ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις καὶ ἐν δημοσιεύματι. Τελευταίως ὁμως μετὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ συνάντησιν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Πολωνίας Διουσιῦ ἠλλάξεν ἀποτόμως στάσιν. Διὰ προσφάτου δημοσιεύματος κηρύσσει κανονικὴν καὶ ἀπαραίτητον τὴν πράξιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς ρώσσους ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν Ὁρθόδοξον Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν Πολωνίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνεκρότησε τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν τρεῖς συνεδρίας, ὧν δύο ἦν ἀν δικαστικά.

— Τῇ Πέμπτῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπὶ τῇ ἐπετεϊφῆς Ἑθνικῆς Παλλιγγενείας ἡ δοξολογία ἐτελέσθη ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἐν μέσῳ μεγίστου συναγεραμοῦ τοῦ λαοῦ, ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Συνέδρων Κυθῆρων κ. Δωροθέου, Καρυστίας κ. Παντελεήμονος, Ἡΐας κ. Ἀντωνίου, Γόρτυνος κ. Πολυκάρπου, πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἱερέων καὶ διακόνων. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν εἰρημένων Συνέδρων ὑπέβαλον τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἀποφασισθέντος ὅπως ἐφέτος συγκροτηθῆ ἐν Ἀθήναις τὸ συνέδριον τῶν βαλκανικῶν ἐθνικῶν συμβουλίων τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν ὁ ἐθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφίκοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας, ὡς καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ εἰρημένου Παγκοσμίου Συνδέσμου Σερ Dickinson. Τὸ συνέδριον ἐπισήμως μὲν ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ τῆ ἐπομένη, Κυριακῇ, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς μετὰ προσευχὴν ἐν τῷ ναῶ τῆς, τακτικῶς δὲ συνεδρίασεν ἐπὶ διήμερον ἐν τῷ ἐν Ν. Φαλήρῳ Ἑξονορχίῳ τοῦ Φαλήρου. Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου τὰ κατὰ τὸ Σὺ ἔδριον λεπτομερέστερον θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς Ἐκκλησίας.

— Τὴν μεσημβριαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐπισκέφθησαν ἐν σώματι τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω Συνεδρίου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐχαίρετισεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ ἠὺχῆθη πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν εἰρηνευτικῶν αὐτοῦ σκοπῶν. Ὁ λόρδος Dickinson ἀπήντησεν εὐχαριστήσας. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὴν μεγάλην του εὐχαρίστησιν, διότι ἔβλεπεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν τῆς Βαλκανικῆς διαπρεπεῖς ἀντιπροσώπους. Ἐκ μέρους τούτων ἀπήντησεν ὁ Βούλγαρος ἀντιπρόσωπος Πρωτοπρεσβύτερος Τσαγκῶφ ἐκφράσας τὴν χαρὰν πάντων, διότι ἠτύχησαν νὰ λάβωσι τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ν' ἀκούσωσι τοὺς λόγους αὐτοῦ. Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς εὐχὴν καὶ εὐλογίαν ἐδώρησεν ἀνὰ μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ Ἀπ. Παύλου.

— Ἀποφασισθέντος ὅπως ἀνεγερθῆ ἰν Πειραιεῖ νέος Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος μετὰ

σχετικὴν σύσκεψιν γενομένην ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Πειραιῶς, κατηρτίσθη μεγάλη Ἐπιτροπὴ, τῆς Πρόεδρος ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος, Ἀντιπρόεδρος ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς, Ταμίης ὁ κ. Κ. Ζερβὸς καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Φεράλδης. Διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ μέρους ὠρίσθησαν οἱ κ. κ. Σ. Μπαρμπαραέσσος, Δημ. Δασκαλάκης, καὶ Κλεομ. Οἰκονομίδης. Σχετικὴν εἰσήγησιν διὰ τὴν ἀνάγεσιν τοῦ Ναοῦ ὑπέβαλεν ὁ Αἰδεσ. Οἰκονόμος Ἀλέξ. Ψυχογιός.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξελέγη παμψηφεί Πρόεδρος τοῦ τμήματος τῶν Ἑθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς εἰς Μάνδραν ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐδίδαξε τὸν λαόν. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ πάντων σχεδὸν τῶν κατοίκων τῆς κομποπόλεως ἐτέλεσε τὰ ἑκαίμια τῶν νέων Ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς, ὧν τὸν θεμέλιον λίθον εἶχε θέσει ἀκριβῶς πρὸ ἔτους.

— Τὴν Δευτέραν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σάρτης μέλους τοῦ Γ. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Μενάνδρου ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Εὐταξίαν, Πρόεδρον τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Οἰκονομόπουλος ἐπισκεφθεὶς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον παρεκάλεσεν αὐτὸν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως Λαϊκοῦ Μαιευτηρίου ἐν Ἀθήναις πρὸς πληρῶσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, δι' ἃς δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ὑπάρχον δημόσιον Μαιευτήριον.

— Ὁ Νομάρχης Σάμου ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Σάμου Κωνσταντίνου, ἐπισυμβάντα τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτηλεγράφησε τὸ γεγονός πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην ὑποβαλὼν ἅμα καὶ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ. Ὁ θανὼν Ἱεράρχης Κωνσταντῖνος Βοντζελίδης ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῷ 1857, μετὰ δὲ τὰς θεολογικὰς του σπουδὰς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης ἐδίδαξεν ἐπὶ πενταετίαν ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῆς Σάμου. Μεταβὰς δὲ εἰς Ἑλβετίαν ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ καὶ ἐπιστρέψας τῷ 1894 κατ' ἀρχὴς μὲν ἐδίδαξε τὸ Κανονικὸν Δίκαιον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης εἰς αὐτὴν δὲ ἐχορημάτισε Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Πατριαρχείου. Τέλος τῷ 1906 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἱκαρίας καὶ ἐπὶ ἐκοσασεῖαν περίου ἐποίμανε θεωρέστως τὴν κληρωθεῖσαν αὐτῷ Ἐπαρχίαν.

Ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως ἀπετέλει ἐξέχουσαν φυσιογνωμίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα τοῦ Μητροπολίτου Πολυκάρπου, μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Φλωρίνης ὁ Μητροπολίτης Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Χρυσόστομος. Μητροπολίτης δὲ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ἐξελέγη ὁ Ἰμβρου Ἰωάννης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρος ἐν δημοσιεύματι του πρὸς τὸν «Ταχυδρόμον» Ἀλεξανδρείας ἀποκρούων τοὺς περὶ αὐτοῦ ὑπαινυγμοὺς τῶν ἀντιπάλων του ὡς προδόντος τάχα τὰ ἐπὶ τοῦ Πατριαρχείου ἐθνικὰ ἡμῶν δικαιώματα εἰς τοὺς Σύρους, οἵτινες διὰ τοῦτο δῆθεν καὶ παρέσχον εἰς αὐτὸν τὴν ὑποστήριξιν των ἵνα ἐκλεγῆ Πατριάρχης, καταγγέλλει τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ ἐκ τῶν ὑποψηφίων μητροπολίτου Νουβίας «ὡς γενομένους αἰτίους ὄλων τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν καὶ τῶν ἀπωλειῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας δικαιωμάτων ἡμῶν», τοῦτο δ' οὐχὶ βεβαίως ἐκ προθέσεως, ἀλλ' ἐκ κακῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος, ἐμπνευσθείσης ἀπὸ ἐλαφρότητα, ἀπὸ ἀφιλοσόφητον ἐνέργειαν καὶ ἀπὸ τὸ πατροπαράδοτον ἡμῶν πνεῦμα».

—Ὁ αὐτὸς μητροπολίτης κατήγγειλε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὸν μητροπολίτην Νουβίας ὡς παραβάντα τὸν ἰδ' κανόνα τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, διὰ τῆς προσφυγῆς, καὶ δὴ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον.

—Κατὰ νεωτέρας ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰδήσεις, ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον ἐπεστράφη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνέπαφος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα συνιστᾷ τὴν διενέργειαν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐθνικῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων κατὰ τὴν 25ην Ματίου ἔ. ἔ. ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

—Τῇ προσκλήσει τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου συνῆλθον ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 25ῃ παρελθ. μηνὸς Φεβρουαρίου ἅπαντες οἱ ἐν Λευκωσίᾳ θεολόγοι, ἵνα μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου διασκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς συγκληθείσης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τοὺς συνελθόντας προσεφώνησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκφράζων τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν πρόθυμον ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεώς της ὑπὸ τῶν θεολόγων ἐτοιμῶν νὰ ἐργασθῶσι διὰ τὴν ἐπαξίαν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκῳμ. Συνόδῳ. Ὁμίλησεν εἰτα περὶ τῆς παγκο-

σμίου χριστιανικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς καὶ τῶν μεγάλων παγκριστιανικῶν συνεδρίων, τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μετέχει συμβάλλουσα τὸ ἐφ' ἑαυτῇ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἀνὰ τὸν κόσμον χριστιανικοῦ ἔργου. Εἰδικώτερον ὁμιλῶν μετὰ ταῦτα περὶ τῆς μελλούσης Οἰκουμ. Συνόδου ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κύπρου φρονοῦσα ὅτι ὁ χρόνος διὰ τὴν μελέτην τῶν θεμάτων, ἅτινα ὑπέδειξεν ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, εἶναι ἀνεπαρκῆς, ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν σκέψιν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου τὴν γνώμην, ὅπως συγκροτηθῆ ἀπλοῦν προκαταρκτικὸν συνέδριον ἀντιπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. ἵνα προδιασκεφθῆ ἐπὶ τῶν διγρησομένων ἐν τῇ Οἰκῳμ. Συνόδῳ θεμάτων καὶ ἀναθήσῃ τὴν λεπτομερῆ αὐτῶν μελέτην εἰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς, ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῶν ὁποίων θὰ ἔχη ἡ Οἰκουμ. Σύνοδος βραδύτερον νὰ διασκεφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ἡ σχετικὴ προπαρασκευὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ νὰ μὴ εὐρεθῆ τελείως ἀπαράσκευος ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ γράμματος τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου κατηρτίσθησαν εἰδικαὶ ὑποεπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας ἀνετέθη ἡ ἐπὶ μέρους μελέτη πάντων σχεδὸν τῶν ἐν τῷ ἐπισήμῳ διαγράμματι θεμάτων. Σχετικὰ ὑπομνήματα αἱ διάφοροι αὐταὶ ὑποεπιτροπαὶ θὰ ὑποβάλλωσι τῇ Ἱερῳ Συνόδῳ μέχρι τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Οἱ περὶ τὸν Μητροπολίτην Κιέβου Ἀντώνιον ἐν Σεβρίᾳ μελετῶσιν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὴν ἀνακήρυξιν Ἀυτοκεφάλου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ διασπορῳ πιθανῶς ὑπὸ τύπον Πατριαρχείου. Ἡ σχετικὴ κίνησις ἐνισχύθη ἀφ' ὅτου ἀνεκηρύχθη Ρῶσσοις Τσάρος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἀφ' ὅτου οἱ Μπολσεβικοὶ συνέλαβον καὶ ἐφυλάκισαν τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ρωσσοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτην Πέτρον καὶ 500 περίπου ἄλλους κληρικούς. Καίτοι δὲ ἰδρύθη ἐν Μόσχῃ Προσωρινὸν Ἀνώτατον Συμβούλιον πρὸς διοικήσιν τῆς Τυχωνικῆς Ἐκκλησίας, οἱ περὶ τὸν Ἀντώνιον δὲν ἀναγνωρίζουσιν αὐτό. Τελευταίως ὁ πρῶην Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ Κλήρου τῆς Ρωσσίας Γεώργιος Σχαβέλσκις ἐν τῇ ἐν Σόφίᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερίδι «Ρωσσία» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον κατὰ τῆς ἀντικανονικῆς ἰδρύσεως Ἀυτοκεφάλου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ διασπορῳ καὶ συνιστᾷ τὴν ἀδιάρρηκτον ἔνωσιν τῶν ἐν αὐτῇ ρῶσσαν πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην ἐν Ρωσσίᾳ ὀρθόδοξον Ἱεραρχίαν.

—Κατὰ τινὰ δημοσιογραφικὴν ἐκ Μόσχας πληρο-

φορίαν, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις παρεχώρησεν ἔκλογικὰ καὶ πολιτικὰ δικαίωματὰ εἰς τοὺς σκευοφύλακας, ὀργανοπαίκτας, ἀναγνώστας καὶ ἄλλα βοηθητικὰ τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν πρόσωπα στερούμενα μέχρι τοῦδε τῶν δικαιωμάτων τούτων. Εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐπιτρέπεται ἡ ἀνοδος εἰς πολιτικὰ ἀξιώματα ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν σοβιέτ, ἐὰν ἡ βασικὴ πηγὴ τοῦ εἰσοδήματός των δὲν εἶναι αἱ θρησκευτικαὶ τελεταί.

—Ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐφέτος ὁ ρωσικὸς λαὸς ἐώρασε τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγένων, κατέδειξε τὴν πλήρη ἀποτυχίαν τῆς τεραστίας κυβερνητικῆς προπαγάνδας, ἣτις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν παρὰ τῷ λαῷ ἐκμηδένισιν τῷ μεγαλείῳ τῆς ἐν λόγῳ ἐορτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος Κισνοβίου Σεβ. Γουρίας διεβίβασε πρὸς τὸν Πατριάρχην τῆς Ρουμανίας τὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης παρίτησίν του, ὡς διάδοχος δ' αὐτοῦ φέρεται ὁ Πρωθ. Νικόλαος Λάσκωφ, τὸν ὁποῖον ἐζήτησαν δι' ἰδίας ἐπιτροπῆς αἱ ἐνορίαι τοῦ Κισνοβίου παρὰ τοῦ Πατριάρχου,

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Τὸ προέχον σήμερον ἐν τῇ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ζήτημα εἶναι ἡ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ Πολωνικῷ κράτει ἀπὸ ἀπόψεως δικαίου. Σύμπας ὁ ὀρθόδοξος ἐν Πολωνίᾳ κόσμος ἔκρινεν, ὅτι τὰ πρόσκαιρα μέτρα, τὰ ὀρισθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Πονικόβσκη οὐ μόνον δὲν κανονίζουσι τὴν θέσιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουσι ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ κλήρου αὐτῆς ἰδίᾳ μέτρα περιοριστικὰ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Διότι, ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, ὁ ὀρθόδοξος Πολωνικὸς κλήρος διατελεῖ τέλει ἐξερτημένος ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἐν τῷ Κράτει ἐξουσίας, ὅπου δὲ οἱ ἀρμόδιοι κυβερνητικοὶ ἀντιπρόσωποι δὲν εἶνε ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των ἢ ἐξάρτησις αὐτῆ ἀποβαίνει καὶ βαρεῖα καὶ προσβλητικὴ τοῦ κληρικοῦ ἀξιώματος. Τούτου ἕνεκα ἀπὸ τῆς ἀνακρουέσεως τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ὀρθ. ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας ἡ Ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ὅλην τὴν προσοχὴν συνεχέντρωσεν εἰς τὸν διακανονισμόν τῆς ἐσωτερικῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας δι' ἐπεξεργασίας νομοσχεδίου ἐξασφαλίζοντος αὐτῇ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν προνόμια καὶ τὴν πρὸς τὸν προορισμόν τῆς ἀνάλογον θέσιν, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὴν καταλέγεται ἡ μεγίστη πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀνατολικῶν ἡγεμονιῶν τοῦ Κράτους.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αἱ «Σαλεσιαναὶ Ἱεραποστολαὶ» ἔχουσι τὴν ἐπο-

μένην ἀριθμητικὴν δύναμιν εἰς τὰς διαφόρους ἡπείρους. Ἐν Ἀσίᾳ ἔχουσι 9 Ἱεραποστολὰς περιλαμβανούσας 316 Ἱεραποστολοὺς ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ ἐργαζομένας εἰς 298 εἰδικὰ ἰδρύματα ἐπὶ 25336 μαθητῶν καὶ κατηχομένων. Ἐν Ἀφρικῇ αἱ μὲν Ἱεραποστολαὶ συμποσοῦνται εἰς 4 μετὰ 116 Ἱεραποστολῶν, τὰ δὲ ἰδρύματα εἰς 119 μετὰ 10797 μαθητῶν καὶ κατηχομένων. Ἐν Ἀμερικῇ 10 Ἱεραποστολαὶ ἀπαρτιζόμεναι ἐξ 721 μελῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐργάζονται εἰς 644 ἰδρύματα περιλαμβάνοντα 74599 μαθητὰς καὶ κατηχομένους. Ἐν Αὐστραλίᾳ 2 Ἱεραποστολαὶ περιλαμβάνουσι 16 μέλη ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ διατηροῦσι 16 ἰδρύματα, ἐν οἷς διδάσκονται 2087 μαθηταί. Ἦτοι ἐν ὅλῳ αἱ «Σαλεσιαναὶ Ἱεραποστολαὶ» ἔχουσι δύναμιν 25 ὀργανώσεων, 1169 μελῶν, 1077 ἰδρυμάτων καὶ 112819 μαθητῶν καὶ κατηχομένων. Ἡ ἐργασία αὕτη καὶ ἡ κίνησις ὀφείλεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν «Les oeuvres de don Bosco».

—Ἡγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἀρχιερέως Τσίπλακ πρῶτον ἀρχιεπισκόπου τῶν καθολικῶν ἐν Ρωσσίᾳ, ὅστις εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον τὸ 1923, κατόπιν τῆς διαμαρτυρίας του ἐναντίον τῶν μπολσεβίκων διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἡ ἀπόφασις εἶχε μετριασθῆ εἰς δέκα ἐτῶν εἰρκτὴν, κατόπιν τῶν ἐντόνων παραστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐξ ὀλίγων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔμεινεν ἐγκάθειρκτος ἐπὶ δέκα ἐξ μῆνας καὶ δὲν εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰδοποιηθῆ περὶ τοῦ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς του. Μετὰ ταῦτα ἀπηλευθερώθη καὶ ἐξωρίσθη, καὶ ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ποίμνιόν του, ἀλλ' ἀπέκλινε νὰ δεχθῆ τὸ κομμουνιστικὸν δόγμα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰς θάνατον καταδίκης κακούργου, ἤρχισεν ἐν Ν. Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ζωνερὰ λαϊκὴ κίνησις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. Τῆς κινήσεως ταύτης προΐστανται εἰδικῶς ἀσχοληθέντες εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν ποινολόγοι, λόγιοι διάφοροι, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κ. ἄ.

—Κατὰ τὰς ἐξ Ἀγκύρας πληροφορίας ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐν τῇ νεωτεριστικῇ αὐτῆς τάσει, μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἑλβετικοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ τὴν κατάργησιν πολλῶν τουρκικῶν ἐθίμων, ἔχει λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ καταργήσῃ τὸ ἐν χρήσει σήμερον τουρκικὸν ἀλφάβητον καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ διὰ τῶν λατινικῶν χαρακτήρων. Ἡ τολμηρὰ αὕτη μεταρρυθμισὶς ἀποβλέπει προφανῶς εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ προσιωτέραν τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἄλλοθνεῖς.

—Τὸ «Ὁμοσπονδιακὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον» τῆς Ἀμερικῆς διώρισεν Ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τοῦ δυνατοῦ τῆς συγκροτήσεως διασκέψεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἑλληνορθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπισκόπου Brent ἐργαζομένη ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Στοκχόλμης καὶ πρὸς ἄλλας ὁργανώσεις, ἃς ἀφορᾷ ἡ τοιαύτη προσπάθεια. Σκοπὸς τῆς ὑπὸ μελέτην Διασκέψεως δὲν εἶνε νὰ δημιουργήσῃ ἔνωσιν μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ νὰ φθάσωσιν αὐταὶ εἰς σημεῖον κοινῆς ἐνεργείας εἰς ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὰς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας.

—Ἡ ἔνωσις τῶν ἐμπόρων τῆς Ν. Ὑόρκης διώρισεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν μέσων τῆς ἀπλοποιήσεως τοῦ ἡμερολογίου. Καθ' ὑπαρχούσας εἰς τὸν Τύπον πληροφορίας, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπεφάνθη ὅπως τὸ πάσχα παραμείνῃ κινητὴ ἑορτὴ, διαιρεθῆ δὲ τὸ ἔτος εἰς 4 ἴσα μέρη, ὧν ἕκαστον θ' ἀποτελεσθῆ ἐκ 3 μηνῶν, τῶν ὁποίων οἱ μὲν δύο πρῶτοι θὰ ἔχωσιν ἀνὰ 30 ἡμέρας, ὁ δὲ τρίτος ἀνὰ 31. Ὑπάρχει ὁμως καὶ ἡ πρότασις ὅπως τὸ ἔτος διαιρεθῆ εἰς 13 ἴσους μῆνας, ἕκαστου μηνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Οὐάσιγκτων τῆς Ἀμερικῆς ἡ μετανάστευσις ἐλαττοῦται καθ' ὃν χρόνον αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς πατρίδας των ἐπανερχομένων μεταναστῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος, ἐν ᾧ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἀμερικὴν 143000 μεταναστῶν τρίτης θέσεως, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν 142400, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ προπαρελθὸν ἔτος, καθ' ὃ εἰσῆλθον μὲν 280000 μεταναστῶν, ἐξῆλθον δὲ 100000 μόνον.

—Κατὰ δημοσιογραφικὴν ἐκ Λονδίνου ἀνταπόκρισιν, ὅλαι αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι φρικιαστικὰς περιγραφὰς τοῦ ἐν Μοσούλῃ ἀμερικανοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Βήματος» τοῦ Σικάγου κ. Σέλντς, ἐπισκεφθέντος αὐτοπροσώπως τὴν μεθόριον, περὶ τῶν νέων σφαγῶν χριστιανῶν, εἰς ἃς προέβησαν καὶ πάλιν οἱ Τοῦρκοι. Ὁ ἐν λόγῳ ἀμερικανὸς ἀνταποκριτὴς παραθέτει μαρτυρολόγια ὀλόκληρα, δύνανται τις νὰ εἴπῃ. Πληθυσμοὶ κυμαινόμενοι ἀπὸ 400 εἰς 1200 ἄτομα, ὠδηγοῦντο ἐκ τῶν διαρπασθέντων χωρίων των εἰς τὸ Ἀλκί, ὑφιστάμενοι καθ' ὁδὸν τὰ πάνδεινα. Εἰς τὴν ὄασιν «Ζάκο», εἰς τοὺς στενοὺς δρόμους — γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς — εἶδον ἐξηπλωμένους 300 δυστυχεῖς ἀνθρώπους, καθημαγμένους, φέροντας πληγὰς καὶ ἀναμένοντας ἐναγωνίως τὸν θάνατον. Ὅυτε μία νεαρὰ γυνὴ ὑπῆρχε με-

ταξὺ αὐτῶν. Γέροντες ἐφρονεῦθησαν διότι ἐβάδιζον βραδέως, ἀνήλικος παῖς ἐλογχίσθη, διότι ἔκλαιεν ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ πατρὸς του, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι 300 γυναῖκες, γέροντες καὶ παιδιά ἐσφάγησαν καὶ 200 παρθένοι ἐβιάσθησαν ἢ ἐπωλήθησαν εἰς χαρῆμα.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν ἡγετῶν τῶν Διεθνῶν Ἱεραποστολῶν ἡ ἐν Ράττβικ τῆς Σουηδίας σύγκλησις Συνδιασκέψεως τῆ 13—26 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Τῆς Συνδιασκέψεως ταύτης θὰ μετάσχωσιν αἱ ἐν Ἀμερικῇ Διαμαρτυρούμεναι Ἐκκλησίαι, αἵτινες συντηροῦσιν Ἱεραποστολάς ἐν Ἰαπωνίᾳ, Ἰνδίαῖς, Κίνα, Ἀφρικῇ καὶ ταῖς Μωαμεθανικαῖς χώραις.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν παιδίων ἔρανος τοῦ «Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων» ἀπέδωκε τὸ ποσὸν τῶν 24000 δραμῶν, αἵτινες κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων διενεμήθησαν μεταξὺ τῶν ἐξῆς φιλάνθρ. ἰδρυμάτων: Ἐμπειρικεῖου Ἀσύλου, Ἐθνικῆς Στέγης, Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων Πολυγώνου, Ὀρφανοτροφείου Ἀγ. Ἀνδρέου Ἀμπελοκήπων, Οἰκοτροφείου Διεθνούς Συνδέσμου Γυναικῶν καὶ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς ἰδρυθῆσαν ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενα μέχρι σήμερον 28 Ὀρφανοτροφεία καὶ 22 Οἰκοτροφεία, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιθάλπονται καὶ ἐκπαιδεύονται 4000 ἄρρενα καὶ 3000 θήλεια τέκνα πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὁσαύτως πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἀπέστειλεν ἡ ἐν Λύων τῆς Ἀμερικῆς Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Κυριῶν δραχμὰς ἑξ χιλιάδας (6000) ὑπὲρ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μαντινείᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Κανδήλας διακηρύττει ὅτι ἐπίθενται εἰς δημοπρασίαν ἕξαετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ Ὑδρομύλος καὶ Ὑδροτριβὴ μετὰ τῶν πέριξ αὐτῶν ἀγρῶν καὶ 12 περίπου στρέματα ἀγρῶν ἐν θέσει Φουρμισμένη τῆς περιφερείας Κανδήλας. Ἐπίσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10347 τοιαύτης, διετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν θέσει Δελέτζα Λιβαδίου τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κανδήλᾳ ἐν τῷ Ναῷ τῶν Παμμεγ. Ταξιαρχῶν τὴν 11ην Ἀπριλίου ε.ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην ἕως 12ης τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ὀρχομενοῦ Ἰωάννου Παπασαωτηρίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου. Συμφάνως δὲ μετὰ τοὺς ὅρους τῶν ὑπ' ἀριθ. 262, 263, 264, διακηρύξεων ἡμῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κανδήλας. Ἱερᾷ Μονῇ Κανδήλας τῆ 14 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄρτης Ἱερᾶς Μονῆς Κάτω Παναγίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἑξαετής ἐνοικίασις :

- 1) τοῦ ἐν θέσει «Κιλκίς» χάνι τῆς Μονῆς,
- 2) τὸ Σιδηροουργεῖον τῆς Μονῆς ἐν θέσει «Ἁγιοί Πάντες»,
- 3) τρεῖς χορτοαποθήκαι καὶ εἴκοσιν ἐν κελλίᾳ ἐν θέσει Παρηγορητριάς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν διακηρύξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται ἐν Ἄρτῃ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλίου ἑ. ἑ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐπαναληφθήσονται δὲ ἐν περιπτώσει προσφορᾶς δι' ἀναφορᾶς τοῖς ὅποτε τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δικαιούται νὰ κηρύξῃ τὰς δημοπρασίας τελειωτικὰς ἐνεργηθήσονται δὲ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης Κ. Ἡλία Καφετζῆ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Κάτω Παναγίας τῇ 10 Μαρτίου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Γαλατάκη διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης ἑβδομήκοντα (70) ἐριφίων ἐφετεινῆς παραγωγῆς ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Γαλατάκη συμφώνως τοῖς ὅροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἡς ἀντίγραφα εἰσι κατατεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων ἑξακοσίων (5,600) ὅλων ὁμοῦ τῶν ἐκποιουμένων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Αἴμνης Μιχαῆλ Δ. Δάρα ἡ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 18ην Ἀπριλίου ἑ. ἑ., ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου, ἡ μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν δημοπρασίαν θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι αὐτὴ καὶ ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ βάσει νέας διακηρύξεως κοινοποιουμένης ἐν Λίμνῃ πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Ἐἡ Ἱερᾶ Μονῇ Γαλατάκη τῇ 10 Μαρτίου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῶν Ἱερῶν Μονῶν Στανου καὶ Ἰλαρίου προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικίασεως, τὸ «Κεραμοποιεῖον», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στανου, κείμενον ἐν τῇ θέσει Κεραμαριῶ. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Σεργείοις τὴν 4ην Ἀπριλίου ἑ. ἑ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σεργίων Νικολάου Δ. Καρτσιώτου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Μονῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀρ. 27 διακηρύξεως ἡμῶν ἡς ἀντίγραφον παρὰ τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ τῷ ὡς ἄνω Συμβολαιογραφείῳ ἐνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζιδανίου τῇ 12 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βητομαῖ δηλοποιεῖ ὅτι, τὴν 11ην καὶ 25ην Ἀπριλίου 1926 ἐνεργηθήσονται αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι: τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς, ἐν Τρικάλοις καὶ εἰς τὸν συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπον α)

περὶ πενταετοῦς ἐνοικίασεως τοῦ θερινοῦ λειβαδίου «χίρα» β) περὶ ἐκποιήσεως ἐνὸς κάδου χωρητικότητος 2500—3000 ὀκάδων, δύο οἰνοβαρελίων πεπαλειωμένων χωρητικότητος 800 1000 ὀκάδων ἐκάστου, ἐνδὲς ἀμπαρίου χωρητικότητος 150 κοιλῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἐνδὲς διτροχῶν κάρρου μονοῦ μεταχειρισμένου. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βητομαῖ τῇ 24 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κλεωνῶν Ἱερᾶς Μονῆς ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου τῆς Ἐπιλεγομένης Φανερωμένης διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην Μαρτίου ἑ. ἑ. ἐνεργηθήσεται ἐν Χιλιμοδίῳ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποιήσεως τῆς ἐν θέσει Ποταμνία σταφιδάμπελου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης συμφώνως μετὰ τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως ἡς ἀντίγραφα εἰσὶν κατατεθειμένα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Κλεωνῶν Δημητρίου Δ. Μπαχαλιά. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 10 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης τὸ κτήμα τέως Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ἐν τῇ θέσει Κτόριζα τοῦ ὀρίου Θεολόγου Ἡ δημοπρασία γεννήσεται τὴν 4η τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σπάρτης κ. Ἰωάννου Κατσίχη καὶ Ἁντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς συμφώνως μετὰ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεως τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 10 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμεράδων, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν εἰκοστὴν δευτέραν μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἑ. τὸ θερινὸν λειβάδιον «Σάπεια», ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ἑ. ἑ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ἰδιαίτερας διακηρύξεως εὐρισκομένης ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ Ἐλασσῶνος καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, ὅποθεν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμεράδων τῇ 7η Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σερίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται ἐνωτικῶς εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως αἱ εἰς τὴν θέσιν Λειβάδι 8 μικροαγροὶ σποραδικῶς κειμένων συμφώνως τῷ περιγραφικῷ πίνακι καὶ τοὺς ὄρους τῶν προγενεστέρων διακηρύξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐπίσης ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης 1 δωματίου μετ' ἐνὸς οἰκοπέδου εἰς θέσιν Παναγίας (Μετοχίων τῆς ἀνωτέρω Μονῆς) καὶ εἰς ἀγρὸς εἰς θέσιν Βουνιά, Ἁγία Μαρίνα. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 9 Μαΐου ἑ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10 12 τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ πλατείᾳ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦτος εἰρηνοδίκου Σερίφου. Τὰ κηρύκεια καὶ τὰ ἔξοδα τῶν συμβολαίων καὶ δημοσιεύσεων τῆς διακηρύξεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν Σερίφῳ τῇ 1 Μαρτίου 1926.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΥΥΚΛΑΡΠΟΣ
Διευθυντής
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τμήμα ἐτησίου ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3.

ΤΥΠΟΙΣ “Φ.ΝΙΚΟΣ,” ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38--ΑΘΗΝΑΙ